

For det maa de ærede Medlemmer ikke glemme, at den Foranstaltning, der her er Tale om at sætte i Værk, er i første Række en Arbejdsløshedsforanstaltning og kun i anden Række en Foranstaltning til Udførelse af Grundforbedringer. Det ærede Medlem vilde have Kommunerne forpligtet til at tilbyde Laan. Det vil jeg meget advare imod. Forholdene ligger jo saaledes i Landkommunerne, at Kommunalbestyrelsen er ganske vel kendt med den enkelte Lodsejers Forhold og meget vel ved, om de er af en saadan Beskaffenhed, at man uden nærliggende Mulighed for at lide Tab kan yde Garantier, eller af en saadan Beskaffenhed, at Laan til saadanne Arbejders Iværksættelse er overflødig. At man skulde give saadanne Tilbud, vil jeg derfor meget advare imod.

Da jeg forrige Gang havde Ordet, omtalte jeg ikke den Brobygning over Kløften, som det ærede Medlem som Repræsentant for det radikale Venstre her ønskede at iværksætte; en saadan Brobygning er jo i det hele taget hans Partis raison d'être, og jeg forstaa ogsaa godt, at det ærede Medlem ved denne Lejlighed har villet godtgøre denne. Men jeg har i Anledning af det Ændringsforslag, der i det høje Folketing blev stillet fra det radikale Venstres Side, udtalt, at jeg ikke mente, det var heldigt, idet det vilde indblande i det hele Spørgsmaal en Række Lovbestemmelser angaaende Arbejdsløshedskasserne, som er det store Flertal af de Arbejdere, der her bliver Tale om, uvedkommende, idet de ikke er Medlemmer af saadanne Kasser og — for Flertallet af disse Arbejders Vedkommende — heller ikke har Forudsætning for at dømme om de Forhold, der her skal dømmes om. Man skal huske, at Vilkaarene for saadanne Arbejders Udførelse i Landets forskellige Egne ligger i allerhøjeste Grad forskelligt. Derfor maa Bestemmelserne i Lovforslaget formes saaledes, at de ikke træder hindrende i Vejen for, at man paa de forskellige Steder kan vælge at følge de Fremgangsmaader, som i størst mulig Grad skaffer Arbejder frem, og som giver Beskæftigelse for de flest mulige.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem faar nemlig ikke mig til at dele sin Tro paa, hvad der opnaas ved, at man i hele dette Spørgsmaal indblander de tarifmæssige Overenskomster. Jeg har min bestemte Opfattelse af dette Spørgsmaal, støttet til mit Kendskab til Forholdene ude omkring i Landet. Hvor der findes et stort Antal organiserede Arbejdere, og hvor man i stor Udstrækning har betalt Landarbej-

derne med tarifmæssige Lønninger, ja, dèr vil det, efter hvad jeg her har udtalt, være det naturlige, at man i det væsentlige følger disse Tariffer. Hvor Forholdene ligger anderledes, og det gør de i de allerfleste af Landets Egne, hvor Lønaftaler træffes mellem den enkelte Arbejdsgiver og vedkommende Arbejder uden Hensyn til, hvad man har siddet og bestemt paa et Kontor et eller andet Sted i en Stationsby, dèr maa man følge de Lønregler, der er kendt paa Egnen, og naar det ærede Medlem siger, at ringere Løn, end Skik og Brug er i de forskellige Egne, vil han ikke tiltræde, ja, saa svarer jeg dertil, at det er netop den Løn, det er almindeligt at give i de forskellige Egne, der ogsaa bør gives for dette Arbejde. Men jeg forstaa ikke, hvorledes det ærede Medlem vil bringe denne sin Udtalelse i Overensstemmelse med sin bestemte Hævden af, at udenom en Fastsættelse i Lovforslaget af tarifmæssig Betaling findes der ingen Vej til Enighed. Hvorledes tror det ærede Medlem, at man i Egne, hvor der ingen Sinde har været arbejdet efter Tarifferne, men hvor der dog er et betydeligt Antal arbejdsløse, vil faa Arbejder sat i Gang, naar man kommer og vil tvinge Forholdene ind under tarifmæssige Overenskomster, som hidtil har været saavel Arbejdsgivere som Arbejdere aldeles uvedkommende? Jeg føler mig aldeles overbevist om, at vil det ærede Medlem ikke have saadanne Arbejder sat i Gang i mange af Landets Egne, skal han følge den Fremgangsmaade, som han her har stillet som Betingelse for Opnaaelse af Enighed. Og sæt, at somme af de Arbejdere, der beskæftiges, er Medlemmer af Landarbejderforbundet, andre af Arbejdsmændenes Forbund, hvad er det saa for Tariffer, der i saa Tilfælde er Tale om? Hvad er det for lønmæssige Overenskomster, der da skal være gældende? Nej, vil man forhandle frem og tilbage om denne Sag, indtil Frosten er over Jorden, og intet af dette Arbejde kan udføres, saa følger man den Fremgangsmaade, det ærede Medlem har peget paa. Saa siger det ærede Medlem, at vi har de Tariffer i Maribo mellem en enkelt Arbejderorganisation og en enkelt Arbejdsgiver, og at hverken han eller jeg ved, i hvilken Grad den bliver fulgt. Ja, jeg ved i alt Fald saa meget derom, at jeg tror, disse Tariffer betyder null und nichts i de Egne, der her er Tale om. Det ærede Medlem kan være ganske overbevist om, at der graves Grøfter og spredes Mergel og afledes skadeligt Vand og i det hele gøres de Arbejder, her er Tale om, rundt omkring paa Lolland-Falster, uden at man i fjerneste